

[Hoff.]

rede har fremhævet, kan Grænsen mellem de to Grupper ikke trækkes skarpt op, og det vil medføre, at en Række Overgangstilfælde formodentlig vil blive placeret under den mildere Lov. Men naar der er Tale netop om Overgangstilfælde, saa vilde det være rimeligt, om der ogsaa var en Graduering i Tilbagebetalingsreglerne, saaledes at der i de Tilfælde, som der maa herske Tvivl om, i Virkeligheden bliver Tale om praktisk talt samme Tilbagebetaling, hvad enten man anbringer de paagældende under den strenge eller den milde Lov. Der var i Ministeriets oprindelige Udkast en Bestemmelse, som netop tog Sigte paa dette, idet man efter den strengere Lov skulde tilbagebetale alt undtagen fra 0 til 2 pCt. af Kostprisen, alt efter hvor graverende Forholdene var, medens man efter den mildere Lov fik Ret til at beholde fra 2 op til 4 pCt. af Kostprisen, alt efter Tilfældets Art. Naar man nu har bibeholdt Gradueringen i den strenge Del, men sløjft den i den milde, saa indføres der en Uretfærdighed, og jeg maa derfor henstille, at denne Graduering gennemføres i Forslagets Avancebegrænsning §§ 2 og 3.

Til Slut kan der være Grund til at se lidt nærmere paa et Par enkelte Tilfælde med Hensyn til Fordelingen af Sagerne mellem de to Love. Det forekommer mig mærkeligt, at man i den første Lovs § 6 om Udlejning af Maskiner, Køretøjer og Skibe udelukkende regner med, at disse Tilfælde falder ind under den strenge Lov; for det maa dog synes, som om der ogsaa blandt disse Tilfælde vilde være mindre graverende, som man ved at se paa Motiverne kunde føre ind under den milde Lov. Lige saa urimeligt synes det at være, at man uden videre har ladet al Handel med Fisk og Frugt gennem Eksportudvalget komme ind under de Omraader, hvor der overhovedet ikke kræves Tilbagebetaling. Der er ingen Tvivl om, at der paa disse Omraader har fundet Transaktioner Sted, som rimeliggør et Tilbagebetalingskrav fra Statens Side, og en saa kategorisk Bestemmelse som den, der findes i Avancebegrænsningsforslagets § 3, Stk. 4, vil i mange Tilfælde komme til at virke som et Slag i Ansigtet paa Folkets Anstændighedsfølelse.

Selv om jeg saaledes i Princippet kan tiltræde de foreliggende Lovforslag, finder jeg, som det maa fremgaa af, hvad jeg nu har sagt, at der i selve Udformningen er saa store Mangler, at Forslagene ikke vil kunne tiltrædes i den foreliggende Form, men da der bliver Lejlighed til Udvalgsarbejde, er det mit Haab, at disse Synspunkter vil

kunne faa Indflydelse paa Lovforslagenes Udformning. Min Partigruppe staar paa det Standpunkt, at det maa anses for at være overordentlig vigtigt, at en Lovgivning som den foreliggende gennemføres hurtigt og effektivt, uden at det dog kommer til at gaa ud over Lovens Muligheder for at ramme alle dem, der bør rammes.

O. Kier: Jeg vil gerne fremsætte nogle Bemærkninger ikke om selve Lovforslagene Indhold, men om Forhold omkring Lovene og om de Arbejdsforhold, som er skabt her i Landet paa Grund af Forholdene.

Jeg vil først sige, at der kan ikke være den ringeste Tvivl om, at de Arbejder og Leverancer, som omfattes af de to Lovforslag, vi nu behandler, blev udført af danske Firmaer oprindeligt udelukkende paa dansk Tilskyndelse, ikke tysk. Var der et Pres, var det et dansk Pres. Der var oprindeligt i 1940 ikke det fjerneste tyske Pres paa danske Firmaer for at faa dem til at overtage disse Arbejder, og at Opfordringen var alvorligt og ærligt ment fra dansk offentlig Side, kan ikke diskuteres. Alle de politiske Partier var enige herom, Kommunerne og Dansk Samling gik dengang ind for den Politik, som har fundet sit Udtryk i disse Arbejder. Sagen har været forelagt Rigsdagens Grupper umiddelbart efter dens Behandling i Regeringen, og man var dér helt og fuldt indforstaaet dermed. Om Betalingsvilkårene har der heller aldrig været Tvivl. Før Direktør Odels Tid maa Prislovene jo have været gældende, og de Firmaer, som de foreliggende Tilbagebetalingsforslag omfatter, har naturligvis til enhver Tid været klar til den fulde Kontrol ifølge Prislovene, ligesom Direktør Odels Regler og Priser, saa vidt jeg ved, har været loyalt respekteret af de Firmaer, der ikke falder ind under Straffeloven. Jeg tror ikke, at Tyskerne nogen Sinde har blandet sig i Prisspørgsmaal — jeg ved det ikke. Det er muligt, at man havde sat Betalingen lavere, hvis man havde turdet, det tør jeg ikke benægte, saa havde maaske Administrations- og andre Tillæg været større. Men vi maatte jo, som en ikke uansvarlig Person sagde til mig forleden, have Firmaerne til at udføre Arbejdet, og fik de ikke noget for det, kunde vi vel ikke have faaet dem til det.

Saaan ligger Forholdet med Hensyn til de Arbejder og Leverancer, der her er Tale om, og selv om det ikke kan nægtes, at det er et eget Forhold, at den danske Stat uden tysk Pres sagde til danske Firmaer for over 5 Aar siden: Saaan skal I gøre, og saadan bliver I betalt — og nu gaar imod